VZW

Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden

13de GILDEDAG GENK

Programma

10.30 uur Gildemis, Sint-Martinuskerk

11.30 uur Optocht door het centrum
Ontbinding op stadsplein

14.30 uur Optredens

- **Vendelen**
- **Trommelen**
- **Gildedansen**
- **Handboog- en luchtdruk-geweerschieten**
- **Tentoonstelling**

17.00 uur Gastoptreden

18.00 uur Afsluiting gildedag

De gilde viert !

Met steun van de Vlaamse Gemeenschap

Viermaandelijks tijdschrift mei 2014
12de jaargang nummer 31

Tijdschrift van de
FEDERATIE van VLAAMSE HISTORISCHE SCHUTTERSGILDEN VZW

Maatschappelijke zetel + secretariaat:
Breeërsteenweg 394 3640 Kinrooi
Tel. 089 70 29 50 Fax 089 30 53 92
E-mail: **vlaamseschutters@skynet.be**

Bankrekening: IBAN BE25 7350 0111 5282
BIC KREDBEBB

Viermaandelijks tijdschrift
Jaargang 12 Nr. 31
www.vlaamseschuttersgilden.be

Uitgave & Hoofdredactie:
François Van Noten
Dam 22
9160 Eksaarde
Tel: 0473 77 79 30
E-mail: fravano@telenet.be

Redactieleden:
Davy Ickx
Binkomstraat 70
3391 Meensel-Kiezegem
Tel: 016 63 24 16
E-mail: davy.ickx@scarlet.be

Mark Demulder
Akkerstraat 7
3582 Koersel Beringen
Tel: 011 57 21 01
E-mail: markdemulder@skynet.be

Miel Roussard
Tel: 089 70 25 02
E-mail: mielenaroussard@scarlet.be

MET STEUN VAN DE
VLAAMSE GEMEENSCHAP

Uitgave: vzw Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden

Antwerpen

Vlaams-Brabant

Brussel

Limburg

Oost-Vlaanderen

West-Vlaanderen

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

Beste vrienden,

Vandaag stellen we nog maar eens vast hoe moeilijk het is en wordt om mensen te vinden die tijd maken om verantwoordelijkheid op te nemen in het sociale leven. Het is zeker niet gemakkelijk voor mensen die nog gaan werken. We beleven hectische tijden. De stress op het werk, het nooit genoeg doen en het nooit genoeg hebben, de zorg voor de kinderen, enz…

En we hebben natuurlijk onze nieuwe *ontspanningen*, zonder veel *inspanningen*, zoals onze pc-spelletjes, Facebook, iPad en nog zo veel meer. Mag ik ze in veel gevallen een beetje tijdrovers noemen? Natuurlijk zijn we niet tegen de evolutie, integendeel, maar het gaat toch voor een stuk ten koste van het sociale leven. Tenzij natuurlijk dat men zich sociaal noemt wanneer men zijn pc-vrienden niet eens kent of nog nooit heeft gezien.

Intussen doen veel verenigingen inspanningen om hun ledenaantal op peil te houden en om bestuursleden die om de haverklap verdwijnen, te vervangen.

Beste vrienden, ook onze schutterijen, gilden en maatschappijen lijden onder hetzelfde syndroom. Wanneer het werk gratis moet gebeuren en men niet kan profiteren van de vereniging, haken velen af. Zo ver is het gekomen.

Met de Federatie doen we wat we kunnen. Ook met de weinige financiële middelen trachten we onze leden te vertellen hoe belangrijk het is onze verenigingen in stand te houden. We blijven activiteiten ondersteunen en tradities in ere houden.

Wanneer we rondreizen in Vlaanderen staan we versteld dat in bepaalde regio's schuttersmaatschappijen (zij noemen zich nog gilden) bestaan uit vier of vijf oudere leden die nog gaan schieten bij de buren omdat ze zelf niets meer hebben. Prachtige tradities, oude voorwerpen en archieven zijn al verloren gegaan. Alleen geldschietingen interesseren hen nog. Dat is juist één van de redenen waarom ze uitsterven. Maar men aanvaardt dit niet! Men start met twintig schutters en na vijf jaar zijn er nog vijftien en nadien sterft de zaak langzaam uit. Ze weten zelfs niet meer dat hun vereniging honderden jaren oud is. Jammer, maar zo is het.

Wij steken de hand uit naar deze verenigingen. Onze Federatie blijft hameren op het culturele gedeelte van onze verenigingen. We doen wat we kunnen om de mensen te wijzen op het belang van het verleden, op het belang van een vereniging waar nog plezier kan gemaakt worden, waar men nog iets (gratis) voor mekaar wil doen.

Stel jullie eens voor om bij één of andere gelegenheid een tentoonstelling te houden in uw gemeente, op een erfgoeddag bijvoorbeeld of bij een koningsschieting of ter gelegenheid van een opendeurdag. De mensen kunnen dan zien wat de gilde bezit en wat ze betekend heeft voor de gemeenschap. En vooral, wat ze **nog** kan betekenen. Haal oude foto's boven en toon ze, maak publiciteit over de tentoonstelling. Onze ervaring leert ons dat het werkt. Mogelijkheden zijn er genoeg.

Voor zover het probleem "tijd" en "goesting" niet terug de kop opsteekt natuurlijk.

Tijdens de gildedag in Oudenaarde zijn vele mensen ons komen zeggen dat ze verbaasd waren en nooit gedacht hadden dat dit nog bestond bij de schuttersgilden. Mooi toch? Trouwens, de gilden uit deze regio zijn intussen allemaal lid geworden van de Federatie.

Het zou tevens eens heel interessant zijn om van overal zo een beetje te vernemen wat de Federatie tot heden voor hen betekent. En vooral wat men van onze Federatie in de toekomst verwacht.

Ik ben echt benieuwd of hier reactie op komt.

Paul Stoop
Voorzitter

WOORDJE VAN DE REDACTIE

Beste lezer,

Het nieuwe nummer is eindelijk klaar, zij het met een maand vertraging, waarvoor onze excuses. Wij hadden de keuze: bij gebrek aan voldoende artikels een nummer van enkele pagina's laten verschijnen, ofwel nog even wachten op het resultaat van een laatste oproep van onze voorzitter. En inderdaad, de laatste optie was de beste, want uiteindelijk zijn nog heel wat schutterijen ingegaan op zijn oproep en kunnen wij u ook ditmaal een welgevuld nummer aanbieden. Hiervoor onze dank aan degenen die de artikels hebben aangeleverd en natuurlijk ook aan de voorzitter om zijn schouders mee onder het tijdschrift te zetten.

Voor het volgende nummer doen wij nu al een oproep: stuur nu al artikels en foto's over gebeurtenissen in uw gilde of schutterij. Het kan toch niet dat er in al die verenigingen die lid zijn van de Federatie helemaal niets gebeurt!!! Dus wacht niet tot september om iets door te sturen, doe het nu.

In september is er natuurlijk ook onze gildedag. Op de voorpagina ziet u de affiche die voor die gelegenheid is gemaakt en binnenin krijgt u al enige informatie over wat er die dag allemaal te gebeuren staat. Natuurlijk krijgt uw gilde of schutterij binnenkort nog meer uitgebreide info en inschrijvingsformulieren.

De redactie wenst u veel leesgenot.

François Van Noten, hoofdredacteur

13DE GILDEDAG TE GENK OP 28 SEPTEMBER 2014

Zondag 28 september gaat de 13de gildedag door te Genk. Binnen enkele weken zullen de inschrijvingen en meer details verzonden worden naar elke gilde. De Federatie hoopt op talrijke inschrijvingen, met daar bovenop nog een flinke scheut goed weer (zoals wij elk jaar al gekregen hebben) en het wordt weer een echt feest.

Zonder in detail te treden, vertellen wij toch al een en ander over het programma: na de aanmelding op het secretariaat is er traditiegetrouw een gildemis. Streekgebonden wordt deze opgeluisterd door het mijnwerkerskoor. Na de mis is er een korte optocht, gevolgd door gelegenheid om de inwendige mens te versterken. Hier zijn er verschillende mogelijkheden: ofwel een buffet in de foyer van het stadhuis aan 15 euro, weliswaar voor een beperkt aantal personen (ongeveer 250), ofwel een "pleinmenu" aan 7,50 euro aan de verschillende standjes op het plein vóór het stadhuis. Laatste mogelijkheid is een "gildemenu" aan 22,50 euro in een aantal restaurants in de onmiddellijke buurt.

In de namiddag zijn er optredens van verschillende gilden en tot slot van de namiddag is er nog een gastoptreden. Er is natuurlijk ook mogelijkheid om Genk te leren kennen. Daarvoor is er in de namiddag een excursie naar C-Mine voorzien. De prijs van deze excursie is nog in bespreking.

Tot slot krijgt elke gilde een aandenken aan deze gildedag.

C-MINE, DE TOERISTISCHE ATTRACTIE

C-Mine is een toeristische trekpleister in en rond de voormalige mijngebouwen van Winterslag.

De C-Minesite is gebouwd op de fundamenten van de mijn van Winterslag. Op deze site vind je nieuwe architectuur tussen het bestaande industriële erfgoed. Deze mix tussen oud en nieuw is zeker een bezoek waard!

Bezoek zeker de C-Mine expeditie, een interactief belevingstraject onder de grond dat zijn deuren opende in april 2012.

Geschiedenis

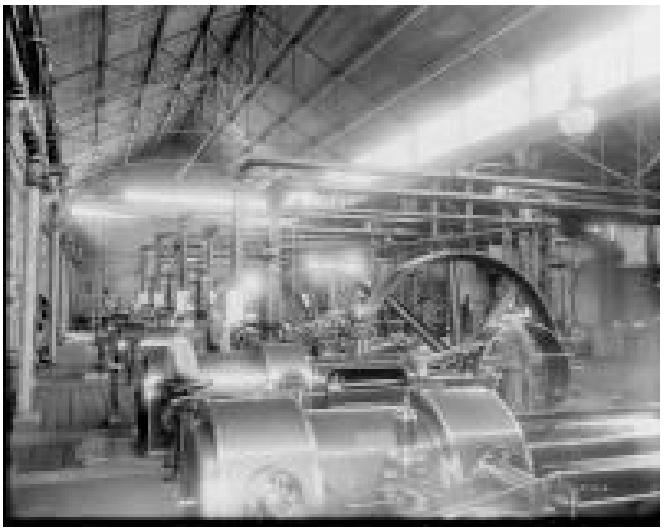

In augustus 1901 vindt André Dumont steenkool in de Kempen. Het Limburgse steenkoolbekken was ontdekt. Na enkele proefboringen werden in 1902 aanvragen gedaan voor de concessies, wat heel wat meningsverschillen veroorzaakte.

In 1906 kwam men tot een akkoord en werd o.a. de concessie 'Genck-Sutendael' opgericht. Met de exploitatie van de zeven mijnsites, kon de kolonisatie van de onherbergzame Kempen beginnen. De ontwikkeling van de steenkoolmijnen betekende een keerpunt voor de Limburgse industriële ontwikkeling.

Het slecht ontsloten gebied werd bereikbaar gemaakt door de aanleg van autowegen, spoorwegen en het

Albertkanaal.

Situering

De mijnsites werden ingeplant op de plaats van de meest succesvolle proefboring. In Winterslag deed Baron Evence Coppée zelf proefboringen. Na de toekenning van de concessie in 1906 heeft de gemeente Genk een stuk grond moeten afstaan. In 1912 werd de N.V. Charbonnages de Winterslag opgericht en de eerste steenkool werd bovengehaald in 1914.

De prille ontginning werd al snel stopgezet door de ontketening van de Eerste Wereldoorlog. Vanaf 1919 kon de exploitatie terug van start gaan. De productie nam geleidelijk af na de Tweede Wereldoorlog. De onvermijdelijke sluiting kwam er in 1988.

De site van Winterslag ligt op de rand van het Kempisch Plateau en is omgeven door steile hellingen. De beboste hellingen zorgen voor een natuurlijke barrière tussen de hoger gelegen mijnsite en de omgeving. Winterslag is een groene vlek in het verstedelijkte landschap. Naast die natuurlijke elementen wordt het plateau doorsneden door infrastructuur. Die infrastructurele insnijdingen vormen de klaverbladvormige structuur van de site. De vier lobben worden verdeeld door de spoorlijn op de noordzuidas en de Noorderlaan op de oostwestas. De vier hoofdassen zijn onderverdeeld in een strikte zonering: een zone voor wonen, voor werken, voor ontspanning en voor handel.

De mijnzetel is gelegen aan de oostwestas. De mijngebouwen zijn zo ingeplant dat ze de omgeving niet domineren. Bij de inplanting heeft men bewust de confrontatie tussen woonwijk en mijnzetel vermeden. Een uitzondering hierop zijn de terril en de schachtbokken die van ver zichtbaar zijn. Ze hebben een sterke visuele impact op de omgeving. De mijnzetel maakt wel deel uit van het klaverblad, maar isoleert zich er tegelijk van.

Het mijnterrein is opgedeeld in drie zones: de terril, het rangeerterrein en de mijngebouwen. De mijngebouwen werden opgetrokken rond de schachtbokken tussen 1910 en 1925. Dit moest snel gebeuren zodat men zo vlug mogelijk met het productieproces kon starten. Het optrekken van de eerste mijngebouwen ging gepaard met het graven van de schachten en het ontwerp van de plannen voor de eerste woonwijk.

Nieuwe bestemming C-Mine

De site met zijn prachtig en indrukwekkend industrieel mijnerfgoed heeft een nieuwe naam en invulling gekregen. De site werd omgedoopt tot **C-Mine**. De C staat voor creativiteit.

Sedert 2001 bezit de stad Genk het complex. Een deel van de mijngebouwen en -installaties is behouden gebleven en heeft een monumentenstatus.

Op de site zie je ook nog twee schachtbokken: één uit 1916, de oudste van Limburg, en één uit 1963, de laatste ooit gebouwd. Verder zijn het ophaal-machinegebouw en de elektriciteitscentrale van de mijn subliem gerenoveerd en gratis te bezichtigen.

Naarmate de restauratie en herinrichting vordert, vestigen en ontwikkelen zich meer en meer partners en projecten op C-Mine.

Bron: www.uitingenk.be

KONINKLIJKE HANDBOOGSCHUTTERSGILDE SINT-SEBASTIAAN LOKEREN BESTAAT 400 JAAR

In 2013 bestond de Koninklijke Handboogschuttersgilde Sint-Sebastiaan Lokeren 400 jaar. Voor die gelegenheid werd een boek uitgegeven met de geschiedenis van de Lokerse gilde. In het vorige nummer van dit tijdschrift vond u het eerste deel van een uitgebreide samenvatting van dit werk, in dit nummer het vervolg en einde van de samenvatting van het werk.

François Van Noten

De jaren 1833 tot 1950

In 1833 werd het aloude schuttershof van de St.-Sebastiaansgilde verkocht. Het was gelegen, zoals we reeds vroeger zagen, aan het ”Land van Luik”, de huidige Luikstraat. De toenmalige postmeester, J. Fr. Van Peteghem kocht het aan om het tot “paardenpost” in te richten. Bijna 200 jaar had de gaaipers op dit terrein gestaan en nu diende men haar, zoals de koopakte het verlangde, “… binnen de maand te ruimen”.

Een stuk meersgrond werd gepacht over de “Houten Brugge” achter de herberg van Henri Baeten, welke benevens herbergier ook linnenbleker was. De wip werd er opgericht, men dempte de grachten op het terrein en effende de grond om er een lusthof aan te leggen. Hier zal de gilde 40 jaar lang haar schietstand hebben. In 1874 echter sterft Henri Baeten en de nieuwe eigenaar weigert nog langer het terrein aan de schutters verder te verpachten. Het is een zware slag voor de maatschappij. Met veel moeite vindt ze een geschikt terrein tegen “Heirbrugveer”, maar het blijkt nu dat de wip, ogenschijnlijk nog sterk en stevig te been, de verplaatsing niet zal overleven. Tevens is haar prachtig lusthof, uren in de omtrek bekend en beroemd, gedoemd tot verdwijnen.

Op 26 mei 1875 heeft, onder gedrukte stemming, de laatste koningsschieting op het oude schuttersplein plaats. Slechts 12 schutters nemen er aan deel en Karel Van Poucke, welke zich het jaar voordien tot Prins van de gilde schoot, lukt er nu weer in de erevogel naar beneden te doen tuimelen. Hij wordt dus tot keizer van de maatschappij uitgeroepen. Het is niet verwonderlijk dat deze uitzonderlijke gebeurtenis, onder dergelijke omstandigheden, niet met de nodige luister is gevierd.

Een 20-tal jaren houdt de gilde nu nog stand tot ze uiteindelijk rond 1895 ter ziele gaat. Al haar bezittingen komen onder de hamer en het is vooral dankzij de heer H. Van Hooff dat veel ervan gered wordt en niet in vreemde handen overgaat.

Een jaar later, bij de stichting van het Museum voor Oudheidkunde en Folklore, wordt het aan deze instelling overgemaakt. Veel is echter her en der verspreid geraakt en misschien voor immer verloren, zoals bvb. het geschut van de gilde en de aloude breuk beladen met de 80 zilveren medailles, waarvan nog sprake is in het verslag over de jubelfeesten van 1860. Het relikwieschrijn van 1776, waarmee de gilde destijds in de processie opstapte, is gelukkig teruggevonden en voor het museum weer aangekocht toen de bekende verzameling “Het Gulden Spoor” van Frans Claes te Antwerpen geveild werd in 1933.

De St.-Sebastiaansgilde - Groot Hof van Vlaanderen

De oude St.-Sebastiaangilde van Lokeren, na de val van het Franse keizerrijk terug herenigd en tot nieuwe bloei gekomen, kende gedurende een tiental jaren een vredig bestaan. Innerlijke twisten, politieke verdeeldheid, een steeds groter wordend standenverschil hadden echter tot gevolg dat in 1829 een deel

der leden zich van de gilde afscheurde en een eigen weg opging. Zij noemden zichzelf nog steeds de gilde van St.-Sebastiaan, doch om zich duidelijk te onderscheiden kozen ze als kenspreuk "Het Groot Hof van Vlaanderen", terwijl de oudere vereniging "De Edele Handboog" als devies had aangenomen.

Op 18 september 1829 heeft de oprichting van deze maatschappij plaats. De Staatsraad van Oost-Vlaanderen hecht zijn goedkeuring eraan op 26 september daaropvolgend en 14 dagen later heeft de eerste koningsschieting plaats. Charles-Louis Broeckaert valt deze eer voor de eerste maal te beurt. Hij zal de rij openen van de meer dan 100 koningen welke de maatschappij heeft gekend.

Vermoedelijk schafte de vereniging zich in 1831 haar eerste vaandel aan, althans vinden we voor dit jaar Jacq. Boelens als vaandeldrager aangesteld. Op al de schietingen waar ze tegenwoordig is, weet ze zich flink te onderscheiden en 2 jaar na de oprichting schaft ze zich een standaard aan om alle gewonnen trofeeën aan op te hangen. Als standaarddrager vinden we Jos. Monniaerts vermeld.

In 1840 verhuist de maatschappij met haar wip van de Luikstraat naar de Heirbrug. Ze zal hier slechts 8 jaar blijven. Op maandag 12 juni 1848 betrekt ze een nieuw terrein *"op 50 stappen afstand van de statiën des ijzeren-wegen"*. Verhuizen zit de maatschappij in het bloed, want ze zal hierna nog 4 maal van plein veranderen. In 1901 vinden we haar op de Bergendries gevestigd, op de plaats waar de villa van wijlen de griffier Weymeersch staat. In 1920 staat de wip op "'t Aardeken" en 10 jaar later trekt de maatschappij terug naar de Bergendries op een terrein achter de herberg Normandie.

De hoofdman der schuttersvereniging schenkt zijn maatschappij in 1935 een nieuwe ijzeren wip en stelt meteen een schietplein ter beschikking op de Oude Heirweg, nu de Pijlstraat genaamd. Hier blijft de maatschappij gevestigd tot rond 1950. Gebrek aan voldoende plaatsruimte belet de maatschappij dan enige jaren haar activiteiten voort te zetten.

<u>Enkele hoogtepunten uit het leven van de maatschappij</u>:

1888 – Voor het eerst in de geschiedenis organiseert de maatschappij, ter gelegenheid van carnaval, een gemaskerde schieting. Er worden bijzondere premiën uitgeloofd voor de mooiste groepen en de "koddigste kostumes". 144 schutters zijn opgekomen. Zij begeven zich eerst in stoet rond de stad. Een grote massa volk is op de been om deze rare schieting te zien.
1886 - Vanaf dit jaar zal de koning van de maatschappij zijn portret aangeboden worden om op te hangen in het lokaal. Bijna alle foto's zijn bewaard gebleven. Zij vormen een interessante verzameling van bekende figuren uit onze stad.
1907 - Pierre Daens, hoofdman der maatschappij (1900-1929) is één der medestichters van de Nationale Bond der Belgische Wipschutters. "Het Groot Hof van Vlaanderen" sluit zich, als één der eerste maatschappijen, bij deze bond aan.
1922 – VIIde Olympiade te Antwerpen: 2 pelotons van 6 man nemen hieraan deel.
1927 – De maatschappij wordt koninklijk benoemd.
1929 – Viering 100-jarig bestaan, 345 schutters aanwezig.
1930 – Deelname van de maatschappij aan de Historische Stoet te Brussel, ter gelegenheid van de Onafhankelijkheidsfeesten. De heer Polidoor Gyselinck schiet zich te Boom, op 114 deelnemers, keizer van de Nationale Bond.
Ook heeft er een zwaar treinongeval plaats. De trein van Antwerpen richting Gent ramt een losgelopen koe in Zwijndrecht en ontspoort. In de trein bevinden zich talrijke leden van onze gilde. Zij kwamen er met kwetsuren vanaf, maar " het vaendel met de medaillen, de bogen en andere voorwerpen zijn vernietigd".
1938 – Vaandelwedstrijd te Gent. De maatschappij behaalt in de reeks "Oude Vlaggen" de 1ste prijs.

Hoofdmannen sinds haar stichting:

A.J. Eyers 9/10/1829 – Cruyt-De Coster 7/5/1854 - F. L.Boelens 20/6/1858 - E. Schumfelaere 10/5/1877 - J. Van Damme 6/5/1883 - P. Daens 6/5/1900 - P. Gyselinck 24/3/1929

Sinds meer dan 100 jaar vinden we de naam van de familie Gyselinck in de verslagboeken vermeld. De pijlenfabriek GYSELINCK B.V.B.A., gesticht in 1850 en gelegen Oude Heerweg 158, nu Pijlstraat, was gerenommeerd tot in Amerika. Herhaalde malen komt hun naam voor op de lijst der koningen en prinsen van de vereniging. De heer P. Gyselinck is meer dan 20 jaar hoofdman en wanneer de schuttersvereniging rond 1950 gedwongen is haar werkzaamheden voor enige jaren te staken bij gebrek aan plaatsruimte, is het zijn zoon Gustaaf Gyselinck die zich met veel zorg over het bezit der maatschappij zal ontfermen.

Polydoor Gyselinck, 6de Keizer van België, 1930
Groot Hof van Vlaanderen Lokeren

Het prachtige oude vaandel, de rijke verzameling eremetalen, de sierlijke gildeschotels en de ledenlijsten, kortom geheel het patrimonium van de maatschappij is gaaf en volledig bewaard gebleven en vormt een rijke bron van documentatie voor hen die zich verdiepen in de studie van ons volksleven. Deze prachtige verzameling bevindt zich momenteel in het archief van de stad Lokeren. Volgende voorwerpen bevinden zich momenteel in het museum:

- Een vaandel van 1830 in zijde, voorstellende twee gekruiste boomstammen; kleur: wit, groen, rood en geel.
- Een halsketting (breuk) in velours, versierd met massief zilveren vogel en verzilverde lauwerkrans.
- Een koningsscepter.
- Een sjerp voor ceremoniemeester.
- 121 medailles, waarvan de oudste uit 1834 en de jongste van 1938.

Van de heroprichting in 1967 tot heden

In juli 1967 worden vooraanstaande handboogschutters ontboden bij schepen Albert Van Hecke, toenmalig ploegbaas bij de firma “La Lokeroise”. Op deze bijeenkomst stelt de stad Lokeren een terrein ter beschikking aan de Grote Kaai, achter het zwembad en het fabriek “Isabey”. Op 16 augustus 1967 is de stand klaar. De twee wippen zouden gemaakt geweest zijn door de heer Etienne Dierinck. Er wordt een tweevoudig doel nagestreefd: de draad met het glorierijk verleden opnemen en vervolgens op aangename en opvoedende manier een oplossing brengen voor de vrije tijdsbesteding van de mens.

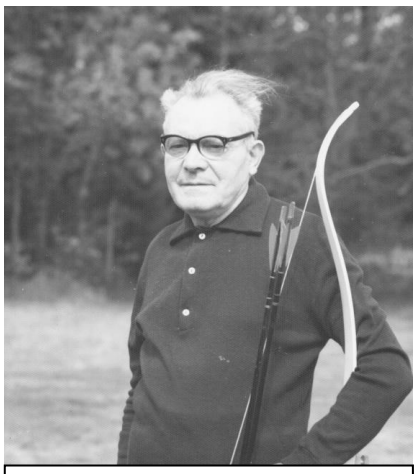

August Gyselinck, zoon van Polidor, die samen met Albert Van Hecke de boeg-beelden zullen zijn van de heroprichting van de gilde in 1967.

Op 12 oktober 1967 wordt “De Eed” verkozen en aangesteld. De hoofdman van de gilde wordt Albert Van Hecke.
De samenstelling van het bestuur “De Eed” was als volgt:

- Hoofdman: Albert Van Hecke
- Deken: August Gyselinck

- Baljuw: Willem Van Bogaert
- Griffier: Willy De Beule
- Trésorier: Carlos De Clercq
- Wipmeester: Gustaaf Leys
- Opzichters: René Cassier, Etienne Dierinck, François Eeckelaert, Alfons M. Roels en Richard Walrave

De gilde telt eind 1967 35 leden waaronder enkele Zelenaren, maar die behouden hun bondskaart in de maatschappij van Zele.

Het eerste Sint-Sebastiaanfeest vindt plaats op 14 januari 1968. Het programma zag er als volgt uit:
- 10.00 uur: H. Mis in de hoofdkerk op de Markt met aansluitend bezoek aan de herbergiers
- 12.00 uur: academische zitting op het stadhuis
- 13.00 uur: banket in het lokaal " De Reisduif"
- 16.00 uur: onderlinge schieting liggende wip

Tijdens de algemene vergadering op 5 mei 1968 worden de nieuwe standsregels aangenomen. Hierin wordt de samenstelling van de eed, hun bevoegdheid, hun taken, de stemming, de besluiten en het reglement der schietingen opgenomen. Ook sluiten ze zich in 1968 aan bij de Koninklijke Nationale Bond der Belgische Wipschutters (KNBBW).

1ste koningschieting 1968

De eerste koningsschieting vindt plaats, volgens de statuten, op de 1ste zondag na 1 mei. Arthur Cassier schiet zich als eerste na de heroprichting in 1968 tot koning van de maatschappij. Ook in 1971 en 1972 laat hij ook de koningsvogel vallen en wordt hij prins (2x koning na elkaar).

De officiële ingebruikname van de schietstand vindt plaats op 12 mei 1968 in aanwezigheid van burgemeester De Noos en schepenen De Neef, P. Van Eetvelde en Maréchal. Ook volgende ereleden waren aanwezig: senator Albert Smet, vrederechter L. Meert, advocaat Leo Van Avermaet, stadssecretaris Albert Vermaere en stadsontvanger E. Ivens. In zijn speech liet de heer De Noos vallen dat "… het nu niet alleen tijd was dat dient gezorgd voor ontspanning voor kinderen, maar veeleer voor de vaders". De inzegening van de wippen gebeurde door Z.E.H. Deken Baeyens. Ook was er een ploeg van het toenmalige BRT-programma ECHO aanwezig.
Om 14.30 uur is er een "inhuldigingschieting" met 60 kunstborden, ontworpen door architect Van Bogaert, baljuw van de gilde. 110 schutters zijn aanwezig. Op het einde van de schieting is de 2de wip leeggeschoten en op de 1ste wip resten er nog "4 loten". Nochtans hadden de Lokerse schutters weinig aandeel. Velen waren "bosman" en anderen hadden 1 of 2 vogels. Toch werden er na afloop nog ettelijke "pintjes" gedronken in het clublokaal, een metalen constructie opgetrokken naast de wippen.
Op de eedvergadering van 6 juni 1968 wordt besloten een "gildestempel" te laten maken. Ook wordt beslist "een breuk" aan te kopen bij de Firma Fisch uit Brussel.

Wegens een conflict tussen de deken van de gilde, August Gyselinck, en de baljuw, W. Van Bogaert, blijft August weg van de eedvergaderingen. Tijdens de eedvergadering van 16 september 1968 besluit men een schrijven te richten aan August, waar o.a. in staat dat "zijn afwezigheid op de eedvergaderingen de gilde schaadt" en op 13 februari 1969 wordt hij ontslagen als deken bij toepassing van art. 26 van het reglement. Tijdens de eedvergadering van 16 maart 1969 worden drie nieuwe leden door de eed verkozen: Richard Van Den Breen als baljuw, Omer Clays als deken en René Mees als hofmeester.

In 1976 gaan, naar aanleiding van de “50th Anniversary of the Ste. Rose and Ste. Amelie Archery Club”, een aantal leden naar Canada, Manitoba. Deze maatschappijen zijn in 1926 opgericht door Belgische inwijkelingen, die zich daar vanaf 1889 “settelen”. Als aandenken en als blijk van erkenning overhandigen zij een diploma en nemen er deel aan een aantal schietingen.

In 1976 verhuist de maatschappij met haar wippen naar het Verloren Bos waar een kiosk geplaatst wordt als tijdelijk onderkomen, in afwachting dat de nieuwe kantine wordt gebouwd. In het paasweekend van 1977 wordt voor het eerst op de nieuwe locatie de koningsschieting ingericht. Walter Blancke schiet zich als eerste op het nieuwe terrein tot koning van de gilde.
Tussen 1977 en 1987 is er windstilte in de maatschappij. Er zijn geen noemenswaardige meldingen. De gilde past zich aan op het nieuwe terrein door de bouw van een kantine en de nodige overspanningen aan de wippen te installeren.

In 1988 wordt er een overdekking over het terras geplaatst om te vermijden dat “de schutters zich gaan installeren in de lommer van de bomen, ver weg van de kantine”. Volgens de eedvergadering van 28 januari 1989 is 1988 een succes geweest wat betreft aanwezigheid van schutters op hun 16 beschrijfschietingen: 1281 schutters namen deel, wat een gemiddelde is van 80 schutters per schieting.

Op 26 januari 1991 wordt aan de hoofdman Albert Van Hecke de Prijs van Sportverdienste van de stad Lokeren toegekend. Dit jaar is er nog eens grote euforie, want op 12 mei 1991, tijdens de 61ste keizerschieting van België te Tubeke, schiet Peter Van Eetvelde zich tot keizer van België.
Dit heeft tot gevolg dat de maatschappij in 1992 de opdracht heeft de volgende keizerschieting te organiseren, wat een pak voorbereidend werk teweegbrengt. Vele vergaderingen worden gehouden. 31 mei 1992 wordt de datum van de keizerschieting. 160 koningen van de verschillende gilden van België nemen deel om de begeerde titel te winnen. Tegelijkertijd heeft op de tweede wip een blokschieting plaats met als inzet de Grote Prijs Burgemeester Liebaut, daaraan gekoppeld een trofee van 2.500 BEF. De keizersvogel wordt 16 maal afgeschoten, waaronder door ons gildelid Daniël Van Hese. Onder de 16 kampers bevindt zich ook een Nederlander die door vergissing van het secretariaat van de KNBBW was ingeschreven. Hij zal niet verder mogen deelnemen. Van de 15 afkampers blijven er drie over, waaronder Daniël. Wonder boven wonder schiet hij in de eerste ronde van de tweede afkamping voor de derde maal de keizersvogel af. In de namiddag wordt Daniël geïnstalleerd als 62ste keizer van België KNBBW en dit in aanwezigheid van de burgemeester van Lokeren, dhr. Hilaire Liebaut, en de twee schepenen mevr. De Soete-Van Wouwe en dhr. Marc Van Hoecke.

Voor 1993 ligt er weer een pak werk te wachten, want de organisatie van de 63ste keizerschieting van België dient voorbereid te worden. Er wordt besloten een muitwip aan te schaffen. De tweedehandse muitwip van Eendracht Laarne wordt op 7 april 1993 aangekocht. De montage gebeurt op 12 juni 1993 door de Firma De Groote uit Beervelde, Louis Vanderstuyft, ontwerper, en gildelid Gilbert Saey. Deze muitwip is vandaag de dag nog steeds in gebruik als 2de wip.

Op het Sint-Sebastiaanfeest van 22 januari 1995 kondigt Albert Van Hecke zijn ontslag aan en op de vergadering van 10 februari 1995 draagt hij het voorzitterschap over aan Gilbert Saey en wordt hij erevoorzitter. Albert wordt in dat jaar 80 jaar, samen met Petrus Van Theemsche, ex-nationaal kampioen wielrennen op de weg in 1938 te Francorchamps.

Weer heugelijk nieuws op 15 augustus 1995: één van onze ploegen schiet zich kampioen 3de sector met 35 punten. De ploeg bestond uit Eugene Roels (4p), Antoine Naudts (6p), Paul Lagauw (10p), André Claes (8p) en Etienne Heirwegh (7p). In 1996 zullen we dan ook instaan voor de organisatie van het nationaal kampioenschap ploegschieten, gespreid over 7 zondagen met een gemiddelde van 18 ploegen van 5 personen. In totaal zullen er 103 pelotons deelnemen. St.-Sebastiaan Lokeren neemt deel met 7 pelotons, waarvan één vrouwenploeg. St.-Sebastiaan Kruibeke schiet zich dit jaar kampioen met 32 punten.

Tijdens de bordenschieting van 21 juli 1997 ontstaat er een woordenwisseling waardoor Gilbert Saey "op staande voet" zijn ontslag geeft. Later zal hij nog laten weten dat hij "uitdrukkelijk en bij herhaling niet terugkomt op zijn besluit" (spoedvergadering eed van 29 juni 1997). Er wordt een oproep voor de kandidatuurstelling als voorzitter voorgelegd onder de leden. Als enige kandidaat is er Dirk Van den Brande, die hem zal opvolgen.

In 1998 treden een nieuw aantal leden toe bij de Eed: Hubert van Den Brande, vader van de voorzitter, François Van Damme, trésorier vanaf 1999 in de plaats van Gustaaf Leys en Geert Van Lokeren. (Algemene vergadering van 22 maart 1998).

Wegens verscheidene inbraken in de kantine worden de volgende jaren beschermingsmiddelen voorzien en aangebracht. Metalen afneembare platen worden voor de vensters geplaatst, de houten deur wordt vervangen door een metalen deur en zelfs de kleine venstertjes onder de dakgoot dienen beveiligd te worden.

Op 8 december 1999 overlijdt Hubert Van den Brande. Een groot aantal leden zijn aanwezig op zijn begrafenis. Ivette Claeys, zijn echtgenote, volgt hem op in de Eed.

Onrust op de vergadering van 14 juni 2002: wegens werken kunnen de Lokerse Feesten in 2003 niet plaats vinden aan de Grote Kaai. Men zou onze volledige overdekking van de paden naar de wippen afbreken en later vervangen door demonteerbaar materiaal. Ook onze kantine zou in beslag genomen worden. Daardoor zouden onze 2 kermisschietingen, waaronder op woensdag onze traditionele "paardenworstenschieting", niet kunnen doorgaan. Gelukkig geven de brandweer en politie een negatief advies.
De ploeg met Antoine Naudts, Peter Van Herpe, Marino Van Der Beken, Hilaire Van Lokeren en Dirk Van Eetvelde eindigen in 2002 op 1 punt van de winnaar in het ploegenkampioenschap 3de sector en eindigen zo op de 2de plaats.

In 2005 wordt de muit van de muitwip hersteld door dhr. De Winter, kostprijs 1.700 euro.
Aan de stad Lokeren wordt een aanvraag gericht om de kantine uit te breiden met een magazijn aan de achterkant. Deze verbouwing wordt goedgekeurd en in 2007 wordt met eigen middelen en personeel het magazijn opgetrokken. Ook de luifels van het terras worden vervangen door een vaste overdekte structuur en een container wordt geplaatst naast de kantine voor de opslag van terrasmeubilair, ladders, enz…

In 2010 doen we een bod op een tweedehandswip van Anzegem. Een bod van 6.000 euro wordt onder gesloten enveloppe overgemaakt aan de gemeente Anzegem. Doch de wip wordt toegewezen aan St.-Sebastiaan Zeveneken, waar dan ons ex-lid Etienne Heirwegh voorzitter is.

Op de Eedvergadering van 7 maart 2011 wordt beslist nieuwe tenues aan te schaffen. Er wordt gekozen voor een fleece en een polo met ons wapenschild erop. Ook onze 3 sponsors zullen er op komen: Bakkerij Van Damme uit Zele, Drankencentrale Van Eetvelde uit Lokeren en ons lid Geert Triest met zijn Firma INDECOR. Als kleur wordt geopteerd voor jeansblauw waardoor ons lid, Jorn Van Damme, sponsor "den bakker" en fervent Sporting Lokerenfanaat, de opmerking maakt "dat dit de kleuren zijn van de Buffalo's !".

Ook wordt op de eedvergadering van 30 september 2011 besloten een bijkomende muitwip aan te schaffen. Zo zouden we dan begin 2012 kunnen beschikken over twee muitwippen, één open wip en één kampioenenwip met één pin. De voorbereidende werken worden door onze leden uitgevoerd: vooral Rudy Christiaens neemt het merendeel van de taken op zich.

Op het Nationaal Congres van 18 maart 2012 te Vlamertinge hebben we reuze geluk: bij de loting van de bondschietingen per sector wordt Haasdonk Buiten geloot. De afgevaardigde heeft zijn bondskaart niet mee en er dient herloot te worden. Als bij wonder wordt St.-Sebastiaan Lokeren eruit geloot. Zo hebben we op 15 mei 2012 onze eerste bondschieting sinds ons bestaan. De nieuwe muitwip, geplaatst door de Firma Marc Steeland uit Ingooigem-Anzegem, zal één week voor onze bondschieting in gebruik genomen worden. Op deze bondschieting zijn er 164 schutters aanwezig.
2012 zal in onze annalen blijven bestaan als een bijzonder jaar. Niet alleen de nieuwe wip en onze eerste bondschieting zijn er in opgenomen. Op het Europees Kampioenschap te Loon Plage in Frankrijk, op 19 augustus 2012, mag ons lid Patrick Wauters uit Zele deelnemen aan het individueel kampioenschap onder 228 deelnemers uit 3 landen. Samen met 1 Nederlander, 3 Fransen en nog 9 Belgen schiet hij de blokvogel af. Bij het afkampen schiet hij in de 1ste ronde opnieuw de blokvogel af. Niemand anders doet hem na en zo hebben we ook een eerste Europees Kampioen sinds ons bestaan van onze gilde.

François Van Damme

° °
°

WELKOM AAN HET KONINKLIJK SCHUTTERSVERBOND VAN ZUID-VLAANDEREN

In maart van dit jaar trad het verbond toe tot de Federatie, naar aanleiding van de gildedag in Oudenaarde. Het is gevestigd in de streek rond Ronse en Oudenaarde en werd opgericht in 1949.

Het bestuur bestaat uit:
Voorzitter: Roger Christiaens
Ondervoorzitters: Rudi Duhou
Rudy Van Driessche
Secretaris - schatbewaarder: Arthur Claeren
Bestuursleden: Patrick Ghijselijns
Denis Coffijn
Emmanuel Petrens

Contactpersoon met de Federatie: Johan Vanommeslaeghe

Volgende gilden behoren tot dit verbond:

Berchem “de Vrije”
Berchem Sint-Sebastiaan
Heurne Sint-Sebastiaan
Horebeke A.V.
Leupegem Sint-Sebastiaan
Nukerke Sint-Sebastiaan
Oudenaarde Sint-Sebastiaan
Oudenaarde V.H.

Ronse Sint-Martin
Ronse Sint-Sebastiaan

Oudenaarde Sint-Sebastiaan was al lid van de Federatie sinds de gildedag in Oudenaarde.

Het verbond "Vlaanderen de Leeuw" Oost-Vlaanderen is alzo tien gilden rijker.

DE LAATSTE HANDBOOGGILDE "SINT-SEBASTIAAN" BREDENE

Robrecht de Beaucourt de Noortvelde heeft in zijn "Geschiedenis van Bredene" (1913) uitvoerig geschreven over de eerste gilde van Sint-Sebastiaan te Bredene. Daaruit onthouden wij dat deze gesticht werd in 1630 en samen met alle andere gilden verdween in 1786, ten gevolge van een decreet uitgevaardigd door Keizer Jozef II.

Hoeveel pogingen er nadien ondernomen werden om de gilde opnieuw van stapel te laten lopen, is niet geweten. Eén poging lukte zeker, want *"Op heden 12 April wordt te Breedene de Maatschappij van handboogschutters opnieuw gesticht. Zij zal haren ouden naam dragen: "Handbooggilde Sint-Sebastiaan"* (artikel I van de standregels).

De andere ***"STANDREGELS der Handbooggilde Maatschappij "Sint-Sebastiaan" - Breedene-Dorp"*** volgen hier:
Art. II - Ze wordt bestuurd door een Kommissie van 11 leden, waaronder één Voorzitter, twee Ondervoorzitters, één Schatbewaarder, één Schrijver, twee Bestuursleden, twee Boetmeesters, de Sire en één Hofmeester, herkiesbaar om de drie jaar.

Art. III - Ze heeft tot doel: de liefhebberij ijn 't schieten te verspreiden; medeburgers door genegenheid en vriendschap aan elkaar te hechten en mede te helpen aan den bloei en het leven der gemeente. Zij staat buiten alle politieke strijd.

Art. IV - Ieder persoon die begeert deel te maken der Maatschappij, zal aan de Bestuurskommissie voorgesteld worden, welke zal beslissen den nieuw voorgestelde te ontvangen of te weigeren in de Gilde.

Art. V - Het inleggeld der leden is 15 fr. Het mag naar keus, in eens of zesmaandelijks betaald worden.

Art. VI - De bijdrage der leden, alsmede alle profijten door de Gilde gedaan door: schietingen, verkoop van schietgerief, enz. vormen de kas der Gilde.

Art. VII - Alles wat de Maatschappij bezit, is en blijft de volle eigendom der leden, welke regelmatig en zonder achterstel hunne jaargelden betalen.

Art. VIII - De leden hebben door hunne hoedanigheid, recht op een jaarlijks avondmaal dat plaats grijpt in het lokaal. Zij hebben daarenboven recht op ééne prijsschieting per jaar. Deze rechten zijn persoonlijk en niemand kan er in hun plaats van genieten.

Art. IX - Er zijn wekelijksche en jaarlijksche schietingen. De wekelijksche hebben plaats den Zondag om 3 uur en den Maandag om 7 uur 's namiddags.
De jaarlijkse beschrijvingen hebben plaats
1-e op Meikermis-Zondag
2-e op Septemberkermis-Zondag.
Deze bovengenoemde beschrijvingen worden gegeven ten risico der Gilde.

Art. X - De bovenvermelde beschrijvingen zullen ten voordele of ten schade der Maatschappij gedaan worden door 6 leden telkens te benoemen door de bestuurskommissie.

Art. XI - De Koningschieting zal plaats hebben ieder jaar, op den 2 -en Zondag van Mei.

Art. XII - De Koning zal op den dag van zijn Koningschieting of hoogstens acht dagen later een prijs te verschieten geven van minstrens 25 franken.

Art. XIII - Alle geschillen, indien er kwamen te ontstaan, zullen door de Kommissie onpartijdig gemiddeld worden. Al de leden zullen zich onvoorwaardelijk naar hare schikkingen gevoegen, op straf uit de Maatschappij gebannen te worden.

Art. IV - a) De Maatschappij zal niet kunnen ontbonden worden zolang er 5 leden blijven bestaan. De leden die geen deel meer willen maken van de Maatschappij of er door de Kommissie uitgebannen worden, hebben hoegenaamd geen recht aan iets dat de Maatschappij toebehoort.
b) De leden die weigeren hunne jaargelden te betalen zullen als ontslaggevers aanzien worden.

Art. XV - De leden betalende voor 2 personen, evenals de vrouwspersonen der Gilde hebben recht deel te nemen aan één jaarlijkse prijssbolling; welke gehouden wordt op den Donderdag der Carnavalweek van ieder jaar om 18 ½ stipt.

Art. XVI - Om te mogen bollen hoeven:
a) de ongehuwde manspersonen NIET tegenwoordig te zijn op de bolling; WEL de ongehuwde vrouwspersonen.
b) De gehuwde mannen hoeven niet tegenwoordig te zijn op de bolling als hun vrouw er tegenwoordig is; zooniet zijn de gehuwde mannen verplicht zelf tegenwoordig te zijn.
c) Uitzonderlijke gevallen worden door de Kommissie beslist.

Art. XVII - Alle vergaderingen, Bestuurlijk zoowel als Algemeene hebben plaats in het lokaal.

Art. XVIII - a) Jaarlijks wordt één Algemeene vergadering gehouden voor al de leden.
b) Indien enkele leden aan de standregels verlangen eenige wijzigingen te doen, dienen zij eene Algemeene vergadering bijeen te roepen, welke zal beslissen.
Daarvoor hoeven zij een schriftelijke aanvraag, door minstens 20 leeden onderteekend, aan het Bestuur te laten geworden.
c) Indien er door eenig of ander geval, nieuwe schikkingen aan de tegenwoordige standregels dienen gedaan te worden, zal de besturende Kommissie in een eerste vergadering er den voorstel van doen aan de tegenwoordige leden.

Art. XIX - Om alle onvoorziene moeilijkheden te voorkomen worden de giften aan de Maatschappij gedaan maar verschoten of verbold als ze aanwezig zijn.

De leden kregen ieder een boekje met deze standregels. Het werd gedrukt bij A. Goekint-Verburgh, Nukkerwijk 6, te Bredene. Elk exemplaar werd afgeleverd als genummerd lidboekje op naam.
Het lokaal van de schuttersgilde lag in de Kerkstraat. Het was de nu verdwenen herberg “Boldershof” die gehouden werd door het echtpaar August Praet - Renilde Defever. Er was ook een uitgang in de Dorpstraat. Middenin lag de boltra, maar binnen deze ruimte kon eveneens een liggende wip geplaatst worden.

De staande wip stond aan de Landweg, achter de Zusterschool in het Dorp. Ze was eigendom van August Cools en werd door de maatschappij gepacht.
Het “Boldershof” verdween toen de blok huizen voor de dorpskerk afgebroken werd.

De standregels werden overgenomen uit het lidboekje van Mr. Theophiel Casier, afgeleverd op 1 mei 1931. Het draagt het nummer 70 en de handtekeningen van voorzitter Fl. Brijs en de schrijver G. Baumont (sic). Maar zo te zien betwijfel ik sterk of deze twee heren wel zelf hun naam neergepend hebben.

Men kon enkelvoudig lid worden, maar er was ook de mogelijkheid om meegaande moeder de vrouw in te lijven bij de maatschappij. Uit de standregels blijkt in welke mate de dames betrokken werden bij de activiteiten.

De volledige boekhouding van de schuttersgilde bestond uit een eenvoudig copyboekje waarin jaarlijks de namen van de leden opgetekend werden. Eén bladzijde was voorbehouden voor het opschrijven van de inkomsten, met daartegenover de uitgaven. Voor mij ligt het betreffende boekje dat loopt vanaf 1932 tot eind 1943. In extremis, op 8 april 1944, wordt nog een uitgave geboekt van 50 fr., "betaald aan Van de Broele F. voor portret van H. Van Steenkiste". Dan is het definitief uit.

Een vluchtig doorsnuisteren van deze "boekhouding" leert ons alras dat de schuttersgilde steeds moeite had om de eindjes aan elkaar te knopen. Alvorens de inkomsten en uitgaven van naderbij te bekijken, wil ik graag een lijst geven van de personen die lid waren in 1933.
(...) volgt een lijst van de gildeleden in het jaar 1933 (...)

En dan de rekeningen:
Het boekje begint met de vermelding dat er op het einde van het jaar 1931 nog 21,20 fr. in kas is, maar … dat voor het souper van ditzelfde jaar nog 800 fr. (dik onderstreept) te betalen is. Dadelijk wordt er bijgevoegd, eveneens meermaals onderstreept, dat er nog 400 fr. te ontvangen valt als toelage van de gemeente. Ze zitten dus dik in de schuld!

Geen nood! Het lidgeld voor 1932 stroomt binnen: op 10 februari kan reeds 900 fr. geboekt worden en achteraf nog 90 fr., 45 fr., 15 fr. en 175 fr. Om het tekort enigszins aan te vullen, voegde de erevoorzitter daar nog een royale gift van 25 fr. aan toe, en op 2 mei kwam het gemeentebestuur eindelijk over de brug met haar toelage van 400 fr. (voor 1931!). Om de ontvangsten af te ronden kwam nog 52,52 fr. binnen, zijnde de opbrengst van de Grote Schieting, gegeven in café Achille. De totale ontvangsten waren rap opgeteld: 1.723,45 fr.

De lijst met de uitgaven voor het jaar 1932 is uiteraard wat langer en op het eerste zicht was er ruim geld genoeg in kas om de onkosten te dekken, maar … nogmaals maar! De schuttersgilde, steeds in de put, was maar slecht van betalen zodat het jaarlijks souper betaald werd op 19 maart van het daarop volgende jaar. Op dit souper waren 68 man aanwezig tegen 13 frank, hetgeen voor de maatschappij een nieuwe schuld betekende van 884 fr. In die tijd keek men blijkbaar niet zo nauw en er is niemand aan doodgegaan. En we moeten eerlijk zijn en alles zeggen: het souper van 't jaar '31 is betaald geweest op 21 februari '32. Ge kunt ook niet alles tegelijk doen.

Alsof er geen andere onkosten waren! Op Vastenavond was er bolling voor de vrouwen en dit kostte de maatschappij 160 fr. aan prijzen. Het waren natuurlijk niet allemaal zulke hoge posten die dienden geboekt te worden, maar vele kleintjes maken één groot. Voor nagels en draad tot verbetering van de staande pers: 2,50 fr., tembers: 6,50 fr., voor drukwerk "zijnde de programma's voor het Zomerseizoen": 38,70 fr. en voor 80 programma's voor het "Winterseizoen en tembers": 44,50 fr. Voor een aankondiging in de gazet ter gelegenheid van de Grote Schieting op Kermiszondag: 13 fr. (Het Burgerwelzijn). Er is ook een uitgave van 7 fr. voor "het tekort voor pijlrapers" (sic). De pijlrapers werkten waarschijnlijk tegen een vooraf bepaald minimum drinkgeld. Was er niet genoeg, dan moest de maatschappij het verschil bijpassen.

Jaarlijks diende 110 fr. betaald aan August Cools als pacht voor de gaaipers.

Natuurlijk waren er dan nog de gewone uitgaven zonder dewelke de activiteiten van een schuttersvereniging onmogelijk zouden zijn geweest. Ik bedoel deze die noodzakelijk waren voor de aanschaf van "gaaien en vogels". Een Siregaai kostte 50 fr., maar dat was dan ook een schoon stuk die door de winnaar thuis te pronken werd gezet. Daartegenover stond dat 100 kleine vogels met daarbij nog een spel van zeven hoogvogels te krijgen was voor 48 fr. Wie, de duivel mag het weten, kon dat maken voor die prijs?

De gilde dook ook in de kas voor het aanwerven van een orgelist, ook soms vermeld als "speelman", die voor de leute moest zorgen tijdens het jaarlijks souper. De man streek daarvoor 35 fr. op.
Jaarlijks herhalen zich deze onkosten. Andere uitgaven kan ik niet zo maar verklaren, zoals deze betaald op 6/05/1934 aan Boei Antoon voor reparatie aan het dak van Alex Bil: 18,50 fr.
In het jaar '38, van hetzelfde laken een broek: 15 fr. Vlogen de pijlen misschien door het dak van die brave man?

Het lidgeld werd blijkbaar opgehaald door boetmeester Raymond Dewilde. Dit bracht waarschijnlijk ook onkosten met zich, bijzonderlijk wanneer dit lidgeld ontvangen werd in een van de vele herbergen. In ieder geval, Dewilde kreeg hiervoor 23 fr. En daaronder staat nog een post van 3,75 fr. voor "5 glazen bier betaald door Dewilde". Misschien kreeg de boetmeester deze vergoeding ook voor het gebruik van zijn fiets. Wie weet het?

Met de toelage van de gemeente was het ook geen suiker en zeem. In het jaar '33 kreeg de schuttersgilde als toelage voor 1932 veertig frank minder. De maatschappij moet wreed in de penarie gezeten hebben, want tegen alle geplogenheden in, ging ze aankloppen bij het gemeentebestuur met bede om nog hetzelfde jaar de toelage voor het lopende jaar te mogen inkasseren. Goed, zeiden de vroede vaderen, ge krijgt ze, maar ze wordt teruggebracht tot 250 fr. Liever één afgeschoten vogel in de hand dan twintig boven op de gaaipers, zeiden de schutters en namen de 250 fr. mee naar hun lokaal.

Het moet er wreed gestoven hebben daar op het gemeentehuis, want voor het volgend jaar, 1934, is er in het kasboek geen spoor van enige toelage. Voor 35 krijgen ze nog slechts 200 fr., in '36: 150 fr. en dan moeten wij wachten tot in 1938 wanneer de gemeente rijkelijk de som van 500 fr. overmaakt. Dat jaar waren er gemeenteraadsverkiezingen…

Het was dus tijd dat er enkele ereleden kwamen, want het werden slechte tijden en het aantal leden daalde voortdurend. In 1937 waren er 5 ereleden aan 25 fr. en een goeie 30 gewone leden die 15 fr. neertelden. Mochten de vrouwen niet meer van de partij zijn? De inkomsten bedroegen dus slechts 980 fr. Het rekeningboekje vermeldt dan nog daarbij dat dit het lidgeld is voor de jaren 1936-37. Vet was het dus niet. De inkomsten van Dewilde waren niet gedaald. Hij staat geboekt voor 221,25 fr., zijnde 5% op de som van 425 fr. die door hem was opgehaald. Voor hem slechts 3 glazen bier meer, ofte 2,25 fr.
In 1940: stilte op het Bredens schuttersfront. Elders schoten ze des te meer, met scherp! Maar in 1941 werden de activiteiten hervat. Er was toen nog 175,65 fr. in kas. Voor de nieuwe start moest wel een en ander aangekocht worden: veel bladen "beschrijfpapier", lidkaarten die gedrukt werden bij Goekint, en dan nog kaarten in grote hoeveelheden. De wip diende ook hersteld te worden. Hiervoor werd o.a. een autoband aangekocht voor 10 fr. August Vandenberghe leverde 4 nieuwe pinnen voor 38 fr. en Arthur Minne 2 kallepinnen voor 20 fr.

Er waren toen een goeie 40 leden. De vergoeding voor het ophalen van het lidgeld was blijkbaar afgeschaft. In '42-'43 verhoogde het aantal leden nog, want in oorlogstijd was er weinig te beleven in het dorp en verstrooiing was meer dan welkom.

De pachtprijs van de gaaipers bleef onveranderd. De eigenaar, August Cools, deed in 1942 zelfs een mild gebaar en gaf de vereniging 5 fr. steun.

Zoals gezegd werden na 7/11/1943 geen rekeningen meer vermeld in het schrijfboekje. Wij vinden tijdens de oorlogsjaren nog enkele buitengewone uitgaven: een mis voor Florimond Brijs en een voor Fr. Hollevoet. Voor het eerst en voor het laatst vinden wij ook een betaling gedaan aan de koster voor "asserance" (verzekering): 325 fr. En regelmatig wordt ook geld besteed aan de nieuwe "sires": ze kregen een ingelijst portret.
En weer ging de "Handbooggilde Sint-Sebastiaan" ter ziele.

Richard Verbanck (1915-1994)

Tekst ter beschikking gesteld door Gerard Plaetinck, hoofdman, en Anita Poppe, griffier

Handbooggilde
Sint-Sebastiaan
Bredene **v.z.w.**

KONING(IN) & PRINSSCHIETING 2014 STAANDE PERSE

3 mei 2014 - Een dreigend bewolkte dag kondigt zich aan en van tijd tot tijd beginnen er regendruppels te vallen. Confraters en sympathisanten komen stapsgewijs binnen en wensen elkander de traditionele 'Proficiat met de heugelijke dag'.
Vandaag is het Koning(in)schieting. Door omstandigheden kan er geen Prinsenschieting doorgaan wegens te weinig aanwezigheden volgens het reglement. Ondanks dat kunnen de geïnteresseerden toch deelnemen buiten de wedstrijd om. De wapperende vlag boven de kooi vertelt ons dat een harde wind het schieten zal beïnvloeden. Er wordt een reeks van drie opwarmingsschoten gelost zodat elk van de deelnemende confraters hun beste plaatsje kunnen uitkiezen.

De bestuursleden maken zich op om de koningsvogel & prinsenvogel aan onze confraters voor te stellen. De delegatie vertrekt, vaandel op kop en maakt de traditionele rondgang van de staande perse. Daarna worden beide vogels geplaatst.

Aanvang Koning(in)- en Prinsschieting

De uittredende koning Wilfried Wittevrongel kan wegens gezondheidsredenen zijn voorkeurschot niet geven en kan ook niet deelnemen aan de nieuwe koning(in)schieting.

Als de competitie aanvangt, begint het weer op te klaren. Tijdens de eerste drie ronden wordt er meermaals rakelings langs de koningsvogel geschoten door confraters Marc, Anita, Katinka en Eddy. Ook Gerard schoot rakelings naast zodat de vleugel van de koningsvogel werd platgeschoten.

Pas na de 4de toegevoegde ronde (totaal de 7de ronde) schiet de hoofdman de koningsvogel af en geen enkele confrater volgt hem.

De koning Staande Perse 2014 is gekend: confrater Plaetinck Gerard.

Na de passende gelukwensen, de hiphiephoera's en de overhandiging van het prachtig schuttersbeeld met brevet wordt de nieuwe koning geïnstalleerd.

Nadien worden er nog drie schoten verleend aan de "buiten de competitie" deelnemende jeugdigen die telkens de begeerde

”Uil” missen. Nogmaals, de afwezigen hebben nog altijd ongelijk.

In de namiddag kunnen onze confraters genieten van een schieting op de staande perse onder een prachtige blauwe hemel met veel minder wind, heel anders dan ‘s morgens.

Freddy Pollet, hulpgriffier/notulist en Anita Poppe, griffier

NIEUWE GRIFFIER EN MATERIAALMEESTER IN DILBEEK

Bij het begin van het seizoen werd er bij de Sint-Sebastiaansgilde van Dilbeek een nieuwe griffier aangesteld. Jeroen Stoop heeft deze taak met directe ingang op zich genomen. Jeroen was al sinds zijn koningschap lid van het bestuur, maar had naast “vaandrig” geen echte bestuursfunctie.

Sinds de bestuurs-vergadering van 18 februari 2014 hebben we ook een gloednieuw bestuurslid in onze gilde: Thomas Van der Auwera, lid sinds het voorjaar van 2013, heeft binnen onze gilde de verantwoordelijkheid van materiaalmeester aangenomen. Zijn toetreding is ongetwijfeld een mooie aanwinst voor onze gilde.

Wij wensen Thomas en Jeroen veel succes toe met hun nieuwe uitdaging binnen onze gilde.

Jeroen Stoop, griffier Sint-Sebastiaansgilde Dilbeek

KONINGSCHIETEN EN GILDEFEEST ST. -JOZEFGILDE LOMMEL KOLONIE

19 maart is de feestdag van onze patroonheilige Sint-Jozef. Elk jaar rond deze tijd houdt de St.-Jozefgilde dan hun gildefeest en daarmee ook hun koningsschieten.

Dit jaar vond het koningsschieten plaats op zaterdag 22 maart op ons gildeterrein. Na het traditionele middagmaal met brood en worst, waar een nagenoeg voltallige gilde aan deelnam in gildekledij, werd er overgegaan tot de lottrekking om de schietvolgorde van de kandidaat-koningen te bepalen. Hierbij heeft de aftredende koning steeds nr. 1.

Bij onze gilde zijn het - traditioneel - nog steeds enkel de mannen die mogen deelnemen aan het koningsschieten. Dit jaar waren er 8 kandidaten die meeschoten voor de felbegeerde titel van koning: Jean Van Och, Roger Boons, Danny Vanden Boer, Hans Gerritsen, Ludo Geerts, Kurt Geerts, Marc De Laat en de aftredende koning Gust Geerts.

Filip Minnoye fungeerde als wapenmeester van dienst en Bart van Och was omroeper/optekenaar. Er wordt geschoten met een oud geweer, een .22 long rifle, dat enkel nog wordt gebruikt bij het koningsschieten. Het schietdoel is een houten vogel die elk jaar door Roger Boons wordt gemaakt. Deze wordt bevestigd aan een schietpaal op 16m hoogte. Roger had dit jaar als extraatje de vogel een 'rokje' gegeven. Later zou blijken dat dit lapje stof heel wat extra schietronden zou kosten.

Om 14.30 uur ging het koningsschieten van start, nadat secretaris Gust Geerts de traditionele perkamentrol met het wedstrijdreglement had voorgelezen.

Het openingsschot mocht zoals altijd geschoten worden door keizer Jan Schoofs, die vandaag al 10 jaar keizer is. Daarna volgden de kandidaat-koningen, met aftredend koning Gust Geerts als eerste. Na een paar schietronden ging de kop van de vogel er al aan. Daarna leek er een hele tijd niet veel te gebeuren met het beest: de kogels leken er los door te gaan. Bart riep de volgende schutter af, Filip laadde het geweer, en elke schutter probeerde wat beweging in de vogel te krijgen.

Er waren heel wat supporters komen kijken naar ons koningsschieten die, voorzien van een natje en een droogje, de schutters aanmoedigden. Rond de 12de ronde werd er eindelijk een vleugel neergehaald en al snel volgde ook de andere vleugel. Maar de buik bleef stevig hangen. Stilaan begon de

vogel weerstand te verliezen, maar uiteindelijk bleek het 'rokje' behoorlijk in de weg te hangen om een raak schot te kunnen lossen. Op het laatst hing zelfs het geheel eigenlijk alleen nog maar vast aan het lapje stof, wat het gebeuren des te spannender maakte.

Het was Hans Gerritsen die er uiteindelijk in slaagde om de koningsvogel neer te halen met het 189ste schot (24ste ronde). Hans was de nieuwe koning van de St.-Jozefgilde! Blijdschap alom bij Hans en zijn echtgenote José Oomen die automatisch zijn koningin wordt.

Na veelvuldige felicitaties, bloemen en de nodige foto's was het tijd voor het officiële gedeelte: het overhandigen van het koningszilver aan de nieuwe koning. Nadat traditioneel de handen van de nieuwe koning worden gewassen met wijwater, en hij een zilveren munt in wijwater heeft gegooid voor veel voorspoed, krijgt hij het koningszilver met de zilveren breuken van voorgaande koningen en de zilveren haan omgehangen. Leve de nieuwe koning, Hans Gerritsen! Daarna is het de beurt aan de nieuwe koningin: zij krijgt een zilveren kroontje en de cape en sjerp van de koningin omgehangen. Proficiat aan het nieuwe koningspaar Hans en José!

's Avonds was het tijd om te feesten en op ons gildefeest werd met lekker eten en een frisse pint of een wijntje nog eens getoost op het nieuwe koningspaar. Het was weer een gezellige en geslaagde gildendag.

Ons volgende evenement is het verbroederingschieten met de andere Lommelse Schuttersgilden op ons terrein op zondag 22 juni 2014. Iedereen is van harte welkom!

Wendy Gerritsen, St.-Jozefgilde Lommel Kolonie

KONINGSSCHIETEN BIJ DE SINT-JACOBUSGILDE EVERSEL

Traditiegetrouw werd er op Pinksteren door de leden van de Sint-Jacobusgilde het jaarlijks koningsschieten gehouden. 33 leden, waarvan 8 vrouwen, stonden klaar om de felbegeerde titel te veroveren.

Zoals het goede schutters en schutsters betaamt, werden alle registers opengetrokken en diende het hele arsenaal aan kleppen (Ø 30, 25, 20, 16, 12 en 10 mm) benut te worden om de uiteindelijke winnaar(s) te kennen. De kleppen staan op een hoogte van 20 meter en er wordt geschoten met een karabijn .22LR met diopter.

Bij de vrouwen was het Lizette Claes die zich op de klep Ø 16 mm voor de derde maal na elkaar tot koningin schoot voor Lydia Schuyten en zo ook de titel van Keizerin mocht ontvangen.

Het is voor de eerste keer dat er een Keizerin in de Gilde wordt gehuldigd sinds het ontstaan in 1627.

Bij de mannen was de strijd ook intens. Voor de finale bleven er nog 5 schutters over op de klep Ø 12, nl. Henri Schuyten, Alfons Jaspers, Erik Lefebvre, Ludo Schuyten en Johan Maris.

Na deze ronde bleven er nog twee schutters over die zich met elkaar moesten meten op de kleinste klep Ø 10, nl. Ludo Schuyten en Johan Maris.

Deze laatste bewees dat hij dit jaar de beste was en troonde zich zo tot Koning van de St.-Jacobusgilde.

Een dikke proficiat aan al de deelnemers, maar vooral aan Lizette Claes, Koningin – Keizerin, en Johan Maris, Koning.

Benny Schops

Kon. Karabijnschuttersgilde St.-Antonius Geenhout Paal VZW
Paardenkuilstraat 5 3583 Beringen
www.ksagp.be email: geenhout@ksagp.be

KONING BIJ SINT-ANTONIUSGILDE GEENHOUT

Op zondag 18 mei werd er naar jaarlijkse gewoonte koning geschoten bij de Koninklijke Karabijnschuttersgilde Sint-Antonius Geenhout Paal. Eerst werd er geschoten voor prinses, klepkoning en klepkoningin. 2 meisjes deden mee voor prinses, 8 dames voor klepkoningin en 16 heren voor klepkoning.

De eerste ronde werden er 2 kogels geschoten op 3 schietbomen. Meteen was de prinses reeds gekend: Hannelore Vos wist zich de beste met 6 op 6, voor Evelien Hillen met 3 op 6.

Klepkoning Pascal, Prinses Hannelore, koningin Evelien, Miss Geenhout Sarina, klepkoningin Gabriella en voorzitter Pascal

Bij de dames waren er na de eerste ronde nog 6 met het maximum. Na de eerste kavelingsronde op 25mm bleven er nog 4 dames over. Na ronde 3 op 20 mm was de klepkoningin gekend: Gabriella Schroven was andermaal de beste met 12 op 12 treffers, voor Nancy Jans met 11 op 12 en 3, en Magda Isenborghs met 11 op 12 en 1.
Bij de heren was de strijd heel wat spannender. Na de eerste ronde bleven nog 9 heren over. Na ronde 2 waren er 8 over en na ronde 3 nog 5. Er werden 4 ronden geschoten van 3 kogels op 20 mm. Daarna werd er overgegaan naar de klep van 16 mm met 2 schutters die 24 op 24 haalden en 2 schutters met 23 op 24 die voor de derde plaats verder moesten strijden. Na 2 ronden op 16 mm viel Ronny Vanden Eynde af en zo werd Marc De Weirdt derde. De strijd ging verder tussen Julien Meyen en Pascal Peremans. Er werd overgegaan naar de klep van 12 mm en na 12 ronden was de 38ste kogel een misser voor Julien. Pascal Peremans werd voor het 2de jaar op rij klepkoning.

Ondertussen werd de vallende vogel klaargemaakt voor de gildekoning. Dit is een metalen plaat met doormeter van 10 cm die omhoog moet schuiven naargelang er tegen geschoten wordt.
Om stipt 18 uur loste de vorige koning, Fernand Kenis, zijn ereschoten en kon de wedstrijd starten met 25 deelnemers. Bij de 202de kogel wist Julien Meyen de vogel tot op de rand te brengen. De 17-jarige Evelien Hillen, die na Julien aan de beurt was, wist met een voltreffer de vogel naar beneden te halen en werd de nieuwe gildekoningin. Voor de tweede maal in de geschiedenis van de gilde was het een schutter van de jeugd die de vogel kon doen vallen. Precies 20 jaar eerder was het de toen 16-jarige Peggy De Schrijver die gildekoningin werd. Peggy is de tante van Evelien.

Aanstelling van hare majesteit Evelien de Eerste

Een sfeerbeeld aan de boom met de kinderen die snoep verzamelen

De zaterdag nadien werd de koningin ten huize van Evelien Hillen uitgehaald door de gildebroeders en -zusters. Eerst waren de leden van de gilde aanwezig in de mis om daarna met de bus naar Lummen te reizen, het thema van de avond was de Rode Duivels. Er werd een kleine optocht gehouden in de Acaciastraat tot aan het huis van de koningin. Daar werd onmiddellijk gestart met de zoektocht naar de koningin. Zodra deze gevonden was, kon de aanstelling plaatsvinden. De nieuwe voorzitter Pascal Vos nam de eed af van de koningin en zij beloofde om de gildebroeders en -zusters te vergezellen op uitstappen. Ook werd er nog een emotievol woordje gedaan door tante Peggy, die 20 jaar vroeger koningin was. De snoepboom werd door de vrouwen tegen de vlakte gewerkt en de kinderen konden hun snoepje nemen. Toen werden de flessen jenever en ander goed spul boven gehaald om de dorstigen te laven. Rond de klok van negen werd er dan terug afgereisd naar de gilde waar nog een haantje te wachten stond. De prinses, klepkoningin en klepkoning werden nog gehuldigd en de avond werd verder gezet op de muzikale tonen van onze dj Nick.

De broeders en zusters laten het zich smaken

Op naar het gildelokaal

Tekst en foto's Julien Meyen

DE ST.-LAMBERTUSGILDE BRENGT HULDE AAN DE VREDESSOLDAAT

De uitnodiging om met een delegatie aanwezig te zijn op de herdenkingsplechtigheid aan de Lummense vredessoldaat viel bij de St.-Lambertusgilde van Laren niet in dovemansoren.
Al jaren wil de gilde meer zijn dan alleen maar een schuttersvereniging en dat werd die maandagavond nog maar eens in de verf gezet. Bij de huldiging van de soldaten die sneuvelden tijdens de verschillende vredesmissies sinds WO II mocht de vlag van de gilde dan ook niet ontbreken.

KERMISDAGEN BIJ SCHUTTERSGILDE SINT-ROCHUS GENENBOS

Bij de Koninklijke Schuttersgilde Sint-Rochus uit Genenbos Lummen werd er tijdens de kermisdagen van 1 tot en met 3 juni weer druk geschoten om de begeerde titels van klepkoning(in) en kermiskoning(in).
Jean Gijbels haalde het dit jaar voor Luc Roosen en Patrick Coenen en mocht, na maar liefst 15 jaar, voor de achtste keer in zijn carrière, de koningsbreuk in ontvangst nemen.

Bij de vrouwen slaagde Heidi Tielens er in om zichzelf voor de derde keer en het tweede jaar op rij tot koningin te schieten.

Jean en Heidi mogen een jaar lang de titel van klepkoning en klepkoningin dragen en onze fiere gilde vertegenwoordigen op verbonds- en provinciale wedstrijden.

Op kermismaandag kroonde een fiere Jef Appeltans zich tot kermiskoning door de traditionele houten vogel af te schieten. Het arme beestje kan het niet meer navertellen, want Jef verslond het met huid en pluimen. Ook tijdens het prijsschieten toonde Jean Gijbels zich opnieuw de onklopbare scherpschutter.
Na de huldiging van koning en koningin op dinsdag mochten de kinderen van Genenbos genieten van een uurtje gratis paardenmolen en werden ze getrakteerd op een heuse snoepjesregen.

Nadien volgde nog een stevige barbecue en het nodige gerstenat zodat we met zijn allen kunnen terugblikken op geslaagde kermisdagen! Proficiat Jean en Heidi!

LAREN ZET DE TOON VOOR DE GEHUCHTENKERMISSEN IN LUMMEN

Op vrijdag 9, zaterdag 10 en zondag 11 mei zette Laren de gehuchtenkermissen van Lummen op een sfeervolle manier in. Op zaterdag, voorafgaand aan het feestweekend herdacht de St.-Lambertusgilde zijn overleden gildebroeders en –zusters.

Vrijdag is er traditioneel het koningsschieten. De eer van kermiskoning was dit jaar weggelegd voor Peter Timmermans. Attenties waren er ook voor schutterskoning Danny Claes en schutterskoningin Cindy Poelmans. Voor de ploegenschieting waren er meer dan 40 liefhebbers komen opdagen.

Ten huize Peter werd op zaterdag gezorgd voor de nodige versiering en ook de snoepboom mocht niet ontbreken. Onder tromgeroffel werd hij naar de gildezaal begeleid. De culinaire klasbakken van de gilde hadden intussen gezorgd voor een overheerlijke barbecue. Meer dan 100 magen hebben ze ermee gevuld.

Voor de kleinsten was er dit jaar een primeur: gedurende de drie kermisdagen konden ze gratis en naar hartelust genieten van de vliegmolen en het springkasteel.

Op zondag was het spanning troef: wie zou de ballonvlucht voor 2 personen winnen… Rond 18 uur viel het verdict: Sonja en Dirk waren de gelukkigen. Wij wensen hen een prettige vlucht toe en de andere gehuchten een even prettige kermis.

VERZEKER UW GILDE/SCHUTTERIJ VIA DE FEDERATIE !

VOLWAARDIGE VERZEKERING[1]

GEEN ADMINISTRATIE

GEEF HET AANTAL LEDEN DOOR AAN HET SECRETARIAAT, WIJ HOEVEN GEEN NAAMLIJST

U DOET DE BETALING OP ONZE REKENING

ALLES IS ONMIDDELLIJK IN ORDE

HUIDIGE PREMIE PER PERSOON 4,50 EURO

[1] Een samenvatting van de verzekeringspolis is terug te vinden op de website van de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden: www.vlaamseschuttersgilden.be → Formulieren

INHOUDSTABEL

Woordje van de voorzitter	3
Woordje van de redactie	5
13de gildedag te Genk	6
Koninklijke Handboogschuttersgilde Sint-Sebastiaan Lokeren bestaat 400 jaar	9
Welkom aan het Koninklijk Schuttersverbond van Zuid-Vlaanderen	15
De laatste handbooggilde Sint-Sebastiaan Bredene	16
Nieuws uit de verbonden, gewesten, gilden en schutterijen	20

Aan allen die meewerkten aan dit nummer, hartelijk dank vanwege de redactie.

Dit tijdschrift verschijnt driemaal jaarlijks op elektronische wijze en kan gratis geraadpleegd en/of gedownload worden op de website van de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden www.vlaamseschuttersgilden.be.
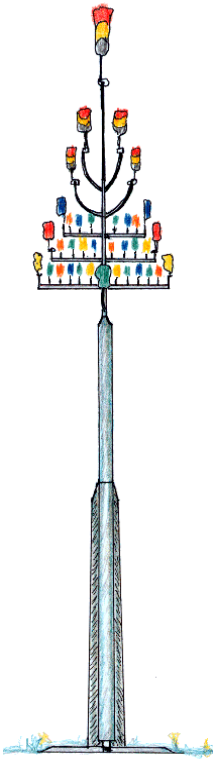
Voor de liefhebbers: er is nog een voorraad van vroegere (papieren) nummers van dit tijdschrift aanwezig. Geïnteresseerd? Laat iets weten bij een van de bestuurs- of redactieleden.